

Notitie over Schipluidenlaan 12 (Schoolgebouw)

Datum: 30 juni 2020

Auteur: David Derksen

Bezoekdatum: 22 mei 2015

Opmerking

Deze notitie is door Monumenten en Archeologie opgesteld in het kader van een bouwplanbeoordeling. Een bezichtiging ter plaatse was vanwege de Coronacrisis niet mogelijk. Voor het bijbehorende Gymzalengebouw, Schipluidenstraat 10, is in 2017 reeds een aparte waardering opgesteld.

Status

Gemeentelijk monument

Gebouwtype, bouwgeschiedenis in hoofdlijnen en waardering

Gebouwtype en bouwgeschiedenis in hoofdlijnen

Schoolgebouw bestaande uit een langgerekt, oost-west-georiënteerd rechthoekig hoofdvolume waarop haaks een overblijfruimte met een karakteristiek, hol gebogen dak (zuidzijde) en het hoofdtrappenhuis (noordzijde) aansluiten. Het langgerekte hoofdgebouw omvat een begane grond, vier verdiepingen en dakopbouwen onder een plat dak. De begane grond is vanwege de oorspronkelijke functie van fietsenberging lager uitgevoerd dan de bovengelegen verdiepingen met lokalen. De uitbouw met de overblijfruimte omvat een souterrain met daarboven een hoge aula. Een tussenlid met de hoofdingang verbindt de voornoemde uitbouw met het hoofdvolume.

Achter het tochtportaal van de hoofdentree bevindt zich een ruime verdeelhal van waaruit het uitgebouwde hoofdtrappenhuis te bereiken is. Boven de verdeelhal van de begane grond bevindt zich een tweede verdeelhal, die via een brede trappartij in verbinding staat met de lager gelegen aula. De verdiepingen van het hoofdgebouw worden ontsloten door gangen evenwijdig aan de noordgevel. Naast het uitgebouwde hoofdtrappenhuis zijn er nog twee inpandige noodtrappenhuizen.

Schipluidenlaan 10-12, het voormalig Christelijk Lyceum Pascal, werd in de jaren 1960-1967 gebouwd naar plannen van C. de Geus en J.B. Ingwersen architecten. J. van den Broek vervaardigde een omvangrijk glaskunstwerk, dat aan de buitenzijde van het hoofdtrappenhuis geplaatst werd. Bij de hoofdentree kwam een zwart geschilderd gipsreliëf van J. de Baat, genaamd *Gevleugeld hart, 'la propre raison de Coeur'*. Uit de bouwtijd bleven de hoofdropzet (rechthoekig hoofdvolume met karakteristieke uitbouwen) en interne structuur bewaard. Afgezien van de demontage van het kunstwerk van J. van den Broek en het aanbrengen een schildering op de westelijke kopgevel verkeert het exterieur in een vrijwel originele staat. In het interieur resteren meerdere oorspronkelijke onderdelen zoals wanden met geperforeerde bakstenen, schrootjesbetimmeringen, gangpuien en zitjes. Het interieur werd door latere ingrepen – het wijzigen van vloer- en wandafwerkingen en het aanbrengen van verlaagde plafonds – echter wel in gaafheid aangetast, voornamelijk op de begane grond.

Waardering

Schipluidenlaan 12 is van hoge monumentale waarde vanwege het exterieur, de hoofdropzet (rechthoekig hoofdvolume met karakteristieke uitbouwen), de interne structuur en het gipsreliëf van J. de Baat. De oorspronkelijke materialisering en ruimtelijkheid van het hoofdtrappenhuis, de aula en de aangrenzende verdeelhal zijn tevens van hoge waarde. De hoofdconstructie en de overige interieuronderdelen die teruggaan tot de bouwtijd zijn van positieve waarde.

	Gemeente Amsterdam
Pagina 2 van 6	Monumenten en Archeologie

Bijlage: Registeromschrijving

Beschrijving van Schipluidenlaan 10-12 (Christelijk Lyceum Pascal)

Datum beschrijving: 25 mei 2015 / geactualiseerd 5 juni 2019

Auteur: Vincent van Rossem / geactualiseerd Charlotte van Emstede

Bezoekdatum: 22 mei 2015

Architect: J.B. Ingwersen (1921-1996)

Ontwerpjaraar: 1960-1967

Opdrachtgever: Vereniging voor Christelijk middelbaar voorbereidend hoger onderwijs

Functie: school voor ca. 800 leerlingen

Status: orde 1

Opmerking

Deze beschrijving is door MenA gemaakt en geactualiseerd in het kader van de aanwijzingsprocedure tot gemeentelijk monument.

Stedenbouwkundige context

Het gebouw is gesitueerd in het noordelijk deel van 'Plan Westlandgracht', tussen de Schipluidenlaan en de Cornelis Lelylaan. Het stedenbouwkundig ontwerp werd op 16 juli 1958 aanvaard door de gemeenteraad. Het Algemeen Uitbreidingsplan uit 1935 voorzag op deze locatie een 'meeting terrein' met aan de oost- en de noordzijde vier hoge woongebouwen in een groenstrook. In de oostelijke strook zou het Confectie Centrum van H.A. Maaskant verrijzen, de noordelijke strook werd bestemd voor scholenbouw. Het 'meeting terrein' kreeg de naam Wilhelminaplein en zou later deels bebouwd worden.

Het 'Plan Westlandgracht' wordt gekenmerkt door een betrekkelijk gering aantal woningen en veel reserveringen voor bijzondere bestemmingen. Dit had te maken met de ligging van de wijk nabij de bestaande stad. Ook het grote aantal schoolgebouwen moest voorzien in 'een behoefte van groter stedelijke omvang'. De inmiddels gesloopte Hogere Zeevaartschool voor Scheepswerktuigkundigen van A.J. van der Steur, W. Snieder en H. Duyvendak ten westen van het Christelijk Lyceum Pascal (later het Calvin met Junior College of kortweg Calvincollege) bediende uiteraard de gehele stad en waarschijnlijk ook de regio. Het grote lyceum zal ongetwijfeld veel leerlingen uit andere wijken hebben aangetrokken.

In het kader Stedelijke Vernieuwing Lelylaan is het Calvincollege onderdeel geworden van een grootschalige herontwikkelingsopgave. Het plan Stedelijke Vernieuwing Lelylaan bestaat uit drie deelgebieden: Stationslocatie, Podium Lelylaan en Andreas Ensemble. Het college ligt in het deelgebied Podium Lelylaan, dat wordt begrensd door de Cornelis Lelylaan, Delflandlaan, Schipluidenlaan en Willem Frogerstraat. Dit deelgebied wordt van scholengebied getransformeerd naar een woon- en werkgebied. Er wordt bebouwing toegevoegd en er is een aantal infrastructurele ingrepen voorgesteld. Het Praktijkgebouw en het Westburg College ten zuiden van het Calvincollege zijn inmiddels gesloopt. Het Calvincollege, dat voorheen deel uitmaakte van een ensemble van schoolgebouwen, is het enige schoolgebouw dat in Podium Lelylaan blijft gehandhaafd. In het plan Podium Lelylaan is voor het college een centrale rol voorzien: het wordt herbestemd en zal een publieke functie krijgen. Door de wijzigingen in de stedenbouwkundige context is de karakteristieke aula aan de zuidzijde meer in het zicht gekomen en is het losstaande gymzaalgebouw aan de oostzijde een stedelijke functie toebedeeld.

Gebouwtype en geschiedenis op hoofdlijnen

Het voormalig Calvincollege bestaat uit een schoolgebouw met leslokalen en aula, en een losstaand gymzaalgebouw. Het schoolgebouw bestaat uit een ondiep langgerekt oost-west gericht bouwvolume dat boven de begane grond vier bouwlagen telt onder een plat dak. De begane grond is bekleed met grijze natuursteen (vermoedelijk kwartsiet) en heeft het karakter van een gesloten plint met alleen terug liggende bovenramen. Op de eerste verdieping zijn kantoorruimten ondergebracht, alsmede een bibliotheek en enkele leslokalen. Alle overige lokalen nemen de hogere verdiepingen in beslag. Er zijn in totaal 40 leslokalen,

waarvan 9 voor praktijkonderwijs. Op het dak is een lokaal geprojecteerd voor het vak kosmografie en een ruimte voor de leerlingenvereniging. De dakopbouw vormt een markant gegeven in de compositie die op het eerste gezicht een middenas accentueert. Deze suggestie wordt nog versterkt door de corresponderende situering van de overblijfruimte (tevens aula/theaterruimte) in een karakteristiek vrijstaand bouwdeel met een hol gebogen dak dat door middel van een tussenlid verbonden is met het hoofdvolume. Bij nadere beschouwing blijkt echter dat deze vermeende middenas twee delen van een asymmetrische opzet verbindt. De perspectieftekening die Ingwersen in 1963 in *Bouw* heeft gepubliceerd, geeft een goed beeld van het gebouw dat hem voor ogen heeft gestaan. De bovenlichten in de donkergrijze plint vormen een zwarte lijn waarboven de vier lagen met klaslokalen oprijzen. Hier domineren de lage borstweringen van gewassen beton en de reeksen bruin gebeitste houten raamkozijnen. De beëindiging wordt gevormd door een forse lijst, ook van gewassen beton. De trappenhuizen nabij de blinde kopgevels zijn geheel beglaasd. Achter de twee vrijwel blinde gevelvlakken, links en rechts van de vermeende symmetrieas, gaan toiletruimten schuil. Het bouwdeel met de dakopbouw en de overblijfruimte wordt hierdoor nog extra geaccentueerd. Op tekening lijkt de gevel vrij vlak, maar in werkelijkheid geven de zonwerende luifels boven de vensteropeningen een sterke schaduwwerking die de suggestie wekt van reliëf.

De noordgevel van de school wordt gekenmerkt door lange bandvensters die de gangen verlichten. Het uitgebouwde centrale trappenhuis van het gebouw geeft deze strikt utilitaire gevel een krachtig en architectonisch bijzonder uitgewerkt verticaal accent. Naast dit trappenhuis ligt een entree, het tussenlid dat naar de overblijfruimte aan de zuidzijde voert, dient ook als entree.

Op de perspectieftekening is tevens het vrijstaande bouwdeel met twee gymnastieklokalen schetsmatig weergegeven met zijn opvallende betonnen portalen. De lokalen zijn opgetild boven het maaiveld, de kleed- en doucheruimten, alsmede een portierswoning, zijn ondergebracht in een volume, overeenkomstig de plint bekleed met grijze natuursteen, dat aan de noordzijde op de begane grond tussen de kolommen staat. De westgevel van de gymnastieklokalen is voorzien van bovenlichten, de gevels aan de oostzijde zijn vrijwel geheel beglaasd.

De vier te onderscheiden bouwvolumes – het langgerekte rechthoekige lokalenblok, het verticale trappenhuiselement, de vrije vorm van de overblijfruimte en het 'zwevende', los van de school geplaatste gymnastiekblok – vormen samen een campusachtige stedenbouwkundige compositie.

Interieur (bezoekt op 22 mei 2015)

Afgezien van enkele details verkeert het interieur van de school grotendeels in een oorspronkelijke staat. De entrees aan de noord- en de zuidzijde voeren naar een hal op de begane grond die toegang biedt tot het centrale trappenhuis. Ook de eerste verdieping wordt gekenmerkt door een centraal gelegen hal, deze vormt ruimtelijk een eenheid met het overblijflokaal waarvan het vloerniveau een aantal treden lager ligt, waardoor een bijzondere ruimtelijke compositie is ontstaan. In beide hallen is na de bouwtijd een verlaagd plafond aangebracht en zijn op de vloer nieuwe tegels gelegd. Het gebogen plafond van de overblijfruimte is bekleed met latten van ongeschaafd vuren, op de vloer ligt linoleum.

De indeling van de drie hogere verdiepingen is vrijwel identiek, met een gang aan de noordzijde en lokalen op het zuiden, gescheiden door een glazen wand met een blank gelakte, geprofileerde borstwering. Hier en daar, onder andere bij de ruimten voor de administratie, is deze wand uitgevoerd in schoon metselwerk. Op de vloeren ligt linoleum in drie tinten grijs. Bij enkele lokalen is een zitje aangebracht tegen de noordgevel. De plafonds tonen de betonconstructie, de vlakken daartussen zijn afgewerkt met witte vierkante zachtboardtegels. Aan beide koppen van het gebouw zijn grotere lokalen gesitueerd die ook de gangruimte in beslag nemen.

Het vrijstaande gebouw voor de lichamelijke oefening ademt een andere sfeer dan het hoofdgebouw. Dat wordt onder andere veroorzaakt door het gebruik van B2-blokken in het interieur. Beide gymnastieklokalen zijn ruim bemeten en voorzien van de gebruikelijke sporttoestellen. De entree, de kleedruimten, het trappenhuis en de overloop zijn minder ruim gedimensioneerd.

Na het vertrek van de school is het gebouw in gebruik genomen als broedplaats en voor de huisvesting van asielzoekers. Deze tijdelijke herbestemming heeft geen gevolgen gehad voor de relatieve gaafheid van ex- en interieur.

Cultuurhistorische context

	Gemeente Amsterdam
Pagina 4 van 6	Monumenten en Archeologie

Het heeft lang geduurd voordat J.B. Ingwersen werd ontdekt door architectuurhistorici. In het proefschrift van Ben Rebel over het Nieuwe Bouwen wordt alleen zijn oudere oom Arnold Ingwersen genoemd omdat het naoorlogse modernisme niet ter sprake komt. Ids Haagsma en Hilde de Haan noemen Ingwersen jr. wel in hun gids, met het gebouw Autopon uit 1961 en het bejaardentehuis De Poort uit 1968. Dit is een wat merkwaardige keuze omdat de bijzondere ambachtsschool aan de Vrolikstraat, nu het Cygnus Gymnasium, de nodige aandacht had getrokken en uitvoerig was besproken in het Bouwkundig Weekblad. Pas toen in Amsterdam de waarderingskaarten gemaakt werden, drong het werkelijk door dat Ingwersen een imposant oeuvre had opgebouwd in de hoofdstad. Zijn schoolgebouwen voor het christelijk onderwijs (onder andere ULO Herman Poortstraat, UTS Vlaardingenlaan, ambachtsschool Dr. Jan van Breemenstraat, nijverheidsschool Derkinderenstraat) vormen daarbij de hoofdmoot, maar ook het kantoorgebouw Keizersgracht 298-300 uit 1955 en het hoogst opmerkelijke doktershuis uit 1967 in Buitenveldert, Herinkhave 19, laten zien dat zijn architectuur tot de top behoorde.

Ingwersen was aan de Academie voor Bouwkunst in Amsterdam opgeleid tot architect en studeerde af bij W. van Tijen. Daarna werkte hij op het bureau van de architect C. van der Bom (1903-?) die samenwerkte met Commer de Geus (1889-1957). Het is niet geheel duidelijk of deze architecten gezamenlijk een bureau bestierden, de Christelijke meisjes HBS A in Amsterdam Zuid uit 1957, Jan van Eijckstraat 47, wordt aan beiden toegeschreven. De Geus was bevriend met de familie Ingwersen en associeerde zich rond 1955 met de jeugdige architect. De ambachtsschool aan de Vrolikstraat was toen al twee jaar in aanbouw. Het ontwerp was gemaakt door Ingwersen en Van der Bom. De architectonische vormtaal wijst op Ingwersen, die een bewonderaar was van Le Corbusier, het beroemde woongebouw in Marseille heeft duidelijk model gestaan, maar bij deze complexe bouwopgave zal de meer ervaren Van der Bom zijn nog zeer jeugdige medewerker ongetwijfeld met wijze raad hebben bijgestaan. Het is hoogst opmerkelijk dat De Geus en Van der Bom zoveel vertrouwen hadden in Ingwersen, zijn talent moet voor beide oudere architecten onmiskenbaar zijn geweest.

Ingwersen had het geluk dat vernieuwingen in het onderwijs en in de architectuur na de oorlog hand in hand gingen. Daar lag voor een jonge architect met vooruitstrevende ideeën een wereld open. Naast de volkshuisvesting was de scholenbouw van begin af aan een belangrijk aandachtspunt geweest voor de avant-garde. De wereldberoemde openluchtschool van Jan Duiker aan de Cliostraat in Amsterdam Zuid uit 1930 was een manifest dat al vooruit wees naar de naoorlogse scholenbouw. De vaak wat donkere en monumentale schoolgebouwen van de Amsterdamse School waren in de ogen van de modernisten een deprimerende omgeving voor de jeugd. Al tijdens de oorlog ontwikkelde de Dienst der Publieke Werken een nieuwe typologie voor kleuterscholen en het openbaar lager onderwijs. Daarmee volgde men een internationale trend. De Zwitserse architect Alfred Roth publiceerde in 1950 een overzicht van moderne scholenbouw dat Ingwersen ongetwijfeld kende. Dit boek toont aan dat architecten toen al een geheel nieuwe visie hadden ontwikkeld op het onderwijs. Na de oorlog werd in Engeland systematisch gewerkt aan de modernisering van het schoolgebouw, waarvan Ingwersen kennis zal hebben genomen in The Architectural Review.

Waardering

Stedenbouwkundige waarden

De Stedenbouwkundige waarde van het voormalige Calvijncollege is gelegen in de evenwichtige compositie van de verschillende bouwvolumes: het langgerekte rechthoekige lokalenblok met het verticale trappenhuisement, de aula en het 'zwevende', los van de school geplaatste gymzalengebouw.

De stedenbouwkundige waarde van het college wordt versterkt door de overeenkomsten in vormtaal, materialisering en compositie tussen de diverse bouwvolumes die het tot een herkenbaar en op zichzelf staand ensemble maakt. De stedenbouwkundige eenheid wordt nog eens versterkt, doordat het ensemble van gebouwen is omkaderd door groen en doordat het aan de noordzijde goed zichtbaar is vanaf de belangrijke verkeersader van Nieuw West, Cornelis Lelylaan, en aan de zuidzijde vanaf de secundaire verkeersader Schipluidenlaan. Deze relaties tussen het ensemble van gebouwen, het omliggende groen en de infrastructuur maken dit complex tot een campusachtige stedenbouwkundige compositie. Hiermee is het voormalige Calvijncollege het enige bewaarde restant dat op deze locatie herinnert aan het voormalige programma van scholengebied.

Architectonische waarden

	Gemeente Amsterdam
Pagina 5 van 6	Monumenten en Archeologie

De Architectonische waarde van het voormalig Calvijncollege is gelegen in zowel de typologische opzet als ook de architectonische en materiële uitwerking en detaillering daarvan in ex- en interieur. Deze samenhang tussen typologie, architectuur, detail en materialisering is kenmerkend voor het oeuvre van J.B. Ingwersen. Typologisch onderscheidt het gebouw zich door het duidelijk verschil dat is aangebracht tussen de pragmatisch ingedeelde schijf met theorie- en praktijklokale gebouw, de trappen aan de voorzijde, de aula en het los geplaatste gebouw voor de gymlokale. Dit verschil wordt architectonisch benut doordat de rustige, rechthoekige vorm van het lokale gebouw het decor vormt van de expressief vormgegeven traptoren aan de voorzijde en de van een gewelfd dak voorziene aulavleugel.

Kenmerkend voor de architectuur is de combinatie van vrijwel gesloten, terugspringende plinten die de drie volumes, met name die van de aula, een zwevend karakter verlenen, de gesloten zijgevels en de openheid van de gevels. De verspringingen in de roede verdeling van de zijgevels verlenen de architectuur van de aula een eigen karakter; in de gevels van het hoofdvolume en het trappenhuis lopen de raamstroken, eveneens met verspringende roede verdeling, en borstweringen van beide delen in elkaar over en volgen zij de trapvluchten. In de raamverdeling van de lokale vleugel zijn aan de zuidzijde door middel van verticale raamstroken gemakkelijk de secundaire trappenhuisen te onderscheiden; aan de voorzijde markeren de gekleurde borstweringen in de gevel de plaats van de studiezitjes in de gang.

Ook in detail is de architectuur van het Calvijncollege kenmerkend voor de ontwerpbenadering van Ingwersen, een voor Amsterdam toonaangevend architect van scholen en kerken. Dat toont zich in het overal doorgevoerde principe van loshouden van onderdelen doormiddel van inspringingen. Dit is zichtbaar bij de trapvluchten van muren, trapborden van glazen pui, trappenhuis van hoofdvolume, plint van bovengelegen verdiepingen, de vormgeving van gevels van schoolgebouw en gymlokale met verspringingen in de roede verdeling. Het plastische effect in de architectuur wordt verder opgeroepen door de betonnen luifels en de betonnen zitbanken aan de zuidzijde van de lokale vleugel, het betonnen sierraster aan de voorzijde van het trappenhuis, de gelijkvormige pergola in het verlengde van het dak aan weerszijden van het trappenhuis en het lokaal voor kosmografie, centraal op het dak en het wigvormig patroon van de betonnen omhulling van de aula.

De materialisering laat een combinatie zien van betonnen bekledingsplaten, houten kozijnen en glas. Het voormalig Calvijncollege is niet ingrijpend gewijzigd en is daardoor een gaaf typologisch voorbeeld van een naoorlogse middelbare school. Belangrijk is ook de gaafheid van de vormgeving van ex- en interieur zoals dat zichtbaar is in de ruimtelijke compositie van centraal gelegen hal en aula, maar ook in de materialisering van de aula, de gangen en de trappenhuisen.

Het losse gymzaalgebouw is ook van bijzonder architectonische waarde, vanwege het vrijhouden van de samenstellende delen en het tot expressie brengen van de constructie en vensters wat het architectonisch beeld van het gymzaalgebouw sterk bepaald. Dit is niet alleen typerend voor de ontwerpbenadering van Ingwersen, maar ook zeldzaam voor een dergelijk bouwtype. Het betreft dan de geleding van de gevels met betonnen spanten en de voortzetting daarvan in de betonnen pilotis waar het geheel op rust, en de roede verdeling van de stalen kozijnen. De hoge gymlokaalvensters (oostzijde) en hoog geplaatste vensterreeksen (westzijde) laten net als bij de vensters van de school een fraai ritmisch spel van de kozijnstijlen en –dorpels zien, met opvallende plek voor vierkante vensters met blank hout gebeitste vensters. Tegen de blinde zuidgevel is in bronzen letters de oorspronkelijke naam van de school te lezen. Dat zowel het hoofdgebouw als ook de losstaande gymzaal beide hoge esthetische kwaliteit hebben, maakt het voormalige Calvijncollege bijzonder. Het is de enige middelbare school waar dit het geval is.

Waarden Hoofd(draag)structuur

De Waarden Hoofd(draag)structuur schuilen in de wijze waarop de verschillende bouwdelen zich manifesteren: een schijfvormig bouwdeel met theorie- en praktijklokale die aan de zuidzijde wordt verbijzonderd door de toevoeging van de overblijfruimte/aula met een spectaculair welvend dak en aan de noordzijde door een ver uitspringende trappenhuis waarvan de betonnen kernconstructie door het dak steekt. Ondanks de toepassing van een verbindingslid, zijn deze drie onderdelen duidelijk van elkaar te onderscheiden. De gymzalen en conciërgewoning zijn ondergebracht in een apart rechthoekig volume op poten.

Waarden Interne structuur/plattegrond

	Gemeente Amsterdam
Pagina 6 van 6	Monumenten en Archeologie

De interne structuur is gaaf bewaard gebleven. De Waarden Interne structuur/plattegrond betreffen de ruimtelijke opzet van het college. De entrees aan de noord- en de zuidzijde voeren naar een hal op de begane grond die toegang biedt tot het centrale trappenhuis. Kenmerkend aan de eerste verdieping is centraal gelegen hal die ruimtelijk een eenheid vormt met de lager gelegen aula. Zij vormen samen een bijzondere driedimensionale compositie. De trap kan tegelijk als auditorium dienen. De indeling van de verdiepingen met lokalen aan de zuidzijde en gang op het noorden is kenmerkend voor een schoolgebouw van het corridortype op rechthoekige plattegrond.

Interieurwaarden

Het voormalig Calvijncollege heeft een sober, maar zeer gaaf gebleven interieur. De Interieurwaarden is gelegen in de wijze waarop de centraal gelegen hal op de eerste verdieping een ruimtelijke eenheid vormt met de aula aan de ene kant en de opgang naar het trappenhuis aan de andere.

Het voormalige Calvijncollege vertegenwoordigt ook Interieurwaarden vanwege de aanwezigheid van diverse oorspronkelijke afwerkingen, zoals de scheiding tussen de klaslokalen bestaand uit een glazen wand met een uit blank gelakte schrootjes bestaande borstwering, de houten zitjes en formica tafelblad van studienisjes bij de lokalen aan de noordwand, de plafonds bestaand uit een betonconstructie met een opvulling van vierkante zachtboard tegels, de wanden van schoon baksteenwerk die zich her en der bevinden. Andere onderdelen in het interieur die nog intact zijn, zijn het patroon van blauwe en witte tegels van vloeren, houten bekleding achter kapstokken in administratiegedeelte, kunststof bekleding trapeuningen, en de tegelbekleding van wanden in trappenhuis.

De Interieurwaarden van de aula, die is voorzien van een podium met spiltrap, schuilen in de openheid, lichtheid en soberheid waardoor de bekleding van het buigend plafond met blank gelakte schrootjes extra opvalt. Van waarde in het interieur van het trappenhuis is de dominante sculpturale betonnen constructie, die is bekleed met leisteen en de trap verdeelt in midden- en zijvluchten.

Kunsthistorische waarden

Het schoolgebouw heeft kunsthistorische waarde vanwege de aanwezigheid van het zwart geschilderd gipsreliëf van Jan de Baat (1921-2010) in de vestibule, genaamd Gevleugeld hart (1967), of ook wel "la propre raison de Coeur". Het kunstwerk heeft bij de entree een beeldondersteunende werking.

Gevleugeld hart is gemaakt van gips of klei en verkeert in een matige conditie. In het oppervlak hebben leerlingen zoals Mark en Lodewijk hun namen gekrast. Het geabstraheerd figuratieve reliëf lijkt een grote vogel voor te stellen die zijn vleugels uitslaat.

Het kunstwerk dateert uit 1967 en is in het kader van Wandkunst Monumentaal gewaardeerd als Behoudenswaard. Het kunstwerk heeft kunsthistorische waarde als een kunstwerk van de lokaal bekende beeldhouwer Jan de Baat. De Baat is autodidact en heeft als docent beeldhouwen op de Rietveld Academie jarenlang jonge kunstenaars opgeleid. Zijn oeuvre bestaat uit circa veertig beelden, waarover zijn vrouw een boek heeft geschreven. Vermoedelijk heeft Gevleugeld hart een beperkte waarde in het oeuvre van de kunstenaar, die het grote herdenkingsbeeld, de Wimpel, op de Apollolaan heeft gemaakt.

Het reliëf heeft cultuurhistorische waarde als herinnering aan het Christelijk Pascal Lyceum, dat later het Calvijn College werd. In een schoolgebouw op Terpstraat 36 is ook een stalen reliëf van Jan de Baat aanwezig.

Er zijn nog restanten van de rotstuin rond de aula en de keien op de hoeken van het hoofdvolume. Het trappenhuis aan de achterzijde was indertijd verfraaid met een groot glaskunstwerk van Joop van den Broek.